

Piatok 26. januára 2018

Piesne: ES č. 470, 309

Text: L 4, 22 – 30

„22A všetci Mu prisviedčali, obdivovali slová milosti, ktoré vychádzali z Jeho úst, a hovorili: Či Tento nie je syn Jozefov? 23I povedal im: Iste mi pripomeniete príslovie: Lekár, uzdrav sám seba! Počuli sme, čo sa stalo v Kafarnaume; urob to aj tu vo svojej otčine! 24A doložil: Amen, hovorím vám: Ani jeden prorok nie je vzácny vo svojej otčine. 25Ale pravdu vám vravím: mnoho vdov žilo za dní Eliášových v Izraeli, keď tri roky a šesť mesiacov bolo nebo zavreté, takže veľký hlad nastal po celej zemi, 26ale ani k jednej z nich nebol poslaný Eliáš, len do Sarepty Sidonskej k žene-vdove. 27A mnoho malomocných žilo v Izraeli za proroka Elizea, ale ani jeden z nich nebol očistený, len Náman Sýrsky. 28A všetci v synagóge vzplanuli hnevom, keď to počuli; 29povstali, vyhnali Ho z mesta a viedli až na kraj vrchu, na ktorom bolo vybudované ich mesto, aby Ho zostrčili. 30Ale On prešiel pomedzi nich a vzdialil sa.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Božie slovo nám dnes poukazuje na to, ako sa môže popularita rýchlo obrátiť, ba dokonca až stratiť. Aj Pán Ježiš v moci Ducha vyučoval v synagógach a všetci Ho oslavovali. „Všetci Mu prisviedčali, obdivovali slová milosti, ktoré vychádzali z Jeho úst, a hovorili: Či Tento nie je syn Jozefov?“ A na konci spoločne čítame: „A všetci v synagóge vzplanuli hnevom, keď to počuli.“ Aj dnes sa rôzne známe osobnosti potýkajú s presne takým istým scenárom. Aj oni – kým hovoria to, čo chcú druhí počuť – sú obľúbení a populárni; ale keď začnú hovoriť, čo si skutočne myslia, bez ohľadu na dav, vtedy ich tí druhí nechcú počúvať. Príde hnev. Pri Ježišových slovách, keď Ho poslucháči obdivujú a prisviedčajú Mu, prichádza aj otázka: „Či Tento nie je syn Jozefov?“ Pozrime, kto by to bol na Jozefovho syna povedal. Možno si ľudia pomysleli: veď je to jeden z nás, našinec. To, čo povedal Pán Ježiš o prorokovi vo svojej otčine, je pravdivé aj dnes. Iste to najlepšie poznajú zbory, z ktorých vyšli pracovníci na Pánovu vinicu. Keď sa vrátia do rodného zboru kázať, ľudia si pamätajú na ich mladosť, ako si možno pletli mená pri konfirmácii, na ich dlhé vlasy a podobne. Ale poznáme to, bratia a sestry, v inej rovine všetci. Je ťažké byť zvestovateľom evanjelia doma, v zamestnaní, v susedstve. Je to o to ťažšie, že sme pod drobnohlľadom našich blízkych. Oni najlepšie vidia, či to, čo ohlasujeme aj žijeme, alebo nie. Lebo ako nasledovníci Pána Ježiša Krista, ktorí sme prijali pozvanie: Pod' a nasleduj ma! máme podávať to najsilnejšie svedectvo práve našim každodenným životom. Nemôžeme oddeliť to, čo vyznávame ústami, od nášho konania. Aj my máme svoje názory, myšlienky, vlastné predstavy a postoje. Ale nezabúdame na Božiu

milosť a sme jej otvorení? Božie slovo je mocné a mení človeka. A aj keď niekedy príde hnev, neochota počúvať, nezabudnime na Božiu moc, ktorá dokáže aj nás previesť a vzdialiť, ako to bolo pri Ježišovi. Amen.

Modlitba:

Pane a Otče náš nebeský, ďakujeme Ti, že Ty si aj nás používaš za ohlasovateľov Tvojho evanjelia. Tvoje slovo je mocné aj dnes a mení náš ľudský život. Preto prosíme, aby sme si nezakladali na vlastnej popularite, ale na Pravde, ktorou si Ty sám. Ty, Pane, nás posilňuj, aby sme vydávali mocné svedectvo viery v našom živote a všade tam, kde sa práve nachádzame. Amen.

Mgr. Peter Székely, zborový farár v CZ ECAV Nemcovce